

« Er isch güet z'erkenne, » sàit d'Fraü Pflüegsredle, wo im Portner sine Gedanke mag errothe ha, « er hat heitere Hose un e Schollebirekittel a. »

Während dem isch dr Toni derzue ku steh, wo dr Portner güet kennt.

« Awer sage, Portner, » fahrt d'Fraü Pflüegsredle furt, « worum hàn Ihr denn kei Bàr do im Garte? »

Un derno züem Toni:

« Sage, güeter Frind, hàn Ihr kein g'sàh mit heitere Hose un e Schollebirefrack a? »

« Ne Bàr mit heitere Hose? » rief dr Toni verwundert.

« Eh nei, e Mann, mi Mann. » Züem Portner:

« Sie kànnte doch do-n-eso ne schöne Grüewe mache, fir ne dri z'sperre! »

« Wer, Ihre Mann? » meint dr Portner.

« Ich red' Ihne jo vom Bàr! » rief jetz d'Fraü Pflüegsredle ungeduldig.

« Halt, ich ha glaüb einer eso g'sàh, » sàit dr Toni.

« Was, e Bàr? » frogt d'Fraü Pflüegsredle.

« Eh nei, einer in heitere Hose un im e-n-Espèce Frack, » rief jetz dr Toni; « er trinkt Schoppe dert hinte im Restaurant. »

« Ah, wenn's dà isch, so ha-n-ich ne o g'sàh, » sàit dr Portner, « er hat e güeter Schluck, er isch glaüb scho an sim dritte Liter. »

« Was, er trinkt wieder? » rief d'Fraü Pflüegsredle, « ich will ne geh hole, wo isch das Wirthshüs? »

« Nur alles grad furt un derno rechts, dert hinte, » rief ere dr Portner no.

Un hasch mi g'sàh, isch se dervo g'loffte; awer küm hat se ne paar Schritt g'macht g'ha, so kämme Lit ku z'läufe, wo schreie: « Dr Peter, dr Peter, wo isch dr Portner? »

« Dr Portner, » sàit se, « isch dert unte. Awer was isch mit em Peter? »

« Er isch dert hinte, er läuft de Storke no! » rief einer, un alle läufe dervo.

« Ah, er läuft de Storke no, » denkt se bi sich selwer, « er wird halt wieder z'viel trunke ha un nimmig wisse, was er macht. »

Un wieder hört se riefte, bol do, bol dert:

« Jetz hat er in ere Jumpfere dr Hüet abg'risse! »

« Jetz ritet er uf de Gàisböck umme! »

« Jetz hàn se ne, » schreit einer, « se fiehre ne grad ins Käfig! »

« Ins Käfig! Ich arm unglücklich's G'schöpf! » jammert d'Fraü Pflüegsredle, « jetz wird's is schön geh! Kànnt ich ne nitt sàh, dr Peter? » so wendet se sich an e Herr, wo grad dure geht.

« Worum nitt? » sàit dà; « kàm se nur mit, ich will o grad geh lüege. »

Ne so hat se derno dà Herr fire g'fiehrt wieder vor's Affekäfig, wo o richtig dr Peter, ihre Mann, dervor g'stande-n-isch un g'lüegt hat, wie me dr andere Peter wieder isperret, un wo sich züem grosse Glick fir d'Fraü Pflüegsredle das Missverständniss derno ufklärt hat.

« Wer hätt awer kànne merke, » hat se-n-üsg'rüefe, « mi Mann e-n-Affename hat! »

Ne Gitzhals.

Ne Herr, stolz wie me's nur ka si,
Rich, un als Gitzhals längst üsg'schraue,
Dà isch schint's am Kanal letschthi
Spaziere gange mit zwei Fraüe,
Wo grad e Bettler kumme thüet
Un ihne-n-ane hebt si Hüet.